

ЦЯЦЬКА Н.Ю., магістрант, м. Харків, НТУ «ХП»

КОЛОТЮК О.І., асистент, м. Харків, НТУ «ХП»

ДЖЕРЕЛА ФІНАНСУВАННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ПРОЕКТІВ

Світова практика інвестиційної діяльності показує, що сьогодні майже у всіх сферах виробничо-господарської діяльності існує необхідність залучення інвестиційних коштів. Одним з найефективніших механізмів фінансування є фінансування інвестиційних і науково-технічних проектів.

Цей напрям особливо актуальний для країн і регіонів, які потребують розширення, модернізації та оновлення виробництва, зокрема, капіталомістких галузей, а також науко-містких виробництв. Це вимагає орієнтації інвестицій на структурно-організаційні, соціотехнічні та інноваційні перетворення.

Однією з основних проблем роботи з інноваційною програмою є її фінансування. Воно має забезпечити програму ресурсами, до складу яких входять не тільки кошти, але й інші інвестиції, що виражаються в грошовому еквіваленті, у тому числі основний, оборотний і інтелектуальний капітал, майнові права, кредити, позики і застави, права землекористування тощо.

Форми інвестування інноваційних проектів, аспекти реалізації інноваційних проектів, ефективність інноваційно-інвестиційної політики держави, були розглянуті такими авторами, як Д. Лук'яненко, І. Кузнецова, А. Поручник, Б. Гунський, В. Набоков, Б. А. Маліцький, І. Щетінін, П. Пилипенко та інші.

Існуючі класифікації джерел фінансування постійно оновлюються. З'являються нові умови отримання фінансування з позикових коштів.

Джерелами інвестування інноваційних проектів можуть бути: власні фінансові кошти організації та її внутрішньогосподарські резерви; позикові фінансові кошти; залучені фінансові кошти від продажу акцій або одержані у вигляді пайових та інших внесків членів трудових колективів, громадян, юридичних осіб; кошти, що перебувають у централізованому володінні

об'єднань підприємств; кошти позабюджетних фондів; кошти Державного бюджету; кошти іноземних інвесторів.

Основними елементами фінансового забезпечення економічного розвитку інноваційного типу мають бути:

- розгортання фінансового сектора (зростання активів фінансових інститутів та посилення конкуренції між ними за заощадження і зниження вартості залучення коштів);

- створення інституційних умов (податкового та трудового законодавства) для нагромадження масових заощаджень населення як безальтернативного джерела фінансування;

- переважно соціальна орієнтація державних витрат, державні інвестиції у сфери науки, освіти, медицини, культури;

- кардинальний перегляд податкової політики і зміщення акцентів з підтримки виробників на підтримку споживачів, що сприятиме більш рівномірному розподілу заощаджень;

- запровадження змішаних механізмів акумуляції коштів з метою фінансування стратегічно важливих проектів з участю держави і фінансових інститутів.

Отже, для реалізації інноваційних проектів можна використовувати різні джерела фінансування, кожне з яких має свої переваги і недоліки, тому прийняття рішення щодо їх вибору слід ретельно обґрунтовувати.